

nødvendigt for at erhverve eller bevare indtægtsgivende aktiver. En sådan regel ville rejse en række tvivlsspørgsmål og ville forudsætte, at skattemyndighederne i mange tilfælde må foretage meget indgående undersøgelser af skatteyderens dispositioner.

For skatteydere, der ikke driver erhvervsvirksomhed, og som ingen formue har, måtte formodningen være for, at renteudgifter ikke kan fradrages. Der kunne dog f. eks. rejses spørgsmål om, hvorvidt en person, der har opgivet sin erhvervsvirksomhed, stadig kan fradrage renter af gæld, han har pådraget sig i forbindelse med denne virksomhed.

Vanskeligere ville det være at afgøre, hvornår en lønmodtager med formue kan få fradrag for sine renteudgifter. Det kan f. eks. tænkes, at han har belånt en post aktier, som han har arvet, dels for at betale arveafgift, dels for at anskaffe nogle forbrugsgoder, dels for at skaffe sig en likvid beholdning. En lignende situation kan opstå ved prioritering af en arvet udlejningsjendom. Renterne af den del af lånet, der er medgået til betaling af arveafgift, måtte formentlig kunne fradrages, fordi denne udgift har været nødvendig for at bevare et indtægtsgivende aktiv (aktierne eller udlejningsejendommen). Hvis den likvide beholdning henstår på en bankkonto, der afkaster renteindtægt, måtte man formentlig ud fra tilsvarende synspunkter indrømme fradrag for renter af den del af lånet, der har været nødvendig for at tilvejebringe den likvide beholdning. Det ville i hvert fald være mindre rimeligt at nægte fradrag for de lige nævnte rentebeløb, hvis den likvide beholdning senere helt eller delvis benyttes f. eks. til nytægning af aktier i selskabet eller til opførelse af en tilbygning til udlejningsejendommen. Dette synspunkt fører imidlertid til, at skattemyndighederne ved indkomstopgørelsen for de følgende år skulle følge bevægelsen i den likvide beholdning. Det kan tænkes, at den i nogle år forøges, fordi skatteyderen har opsparet en del af sin indtægt, og at den i andre år nedbringes dels ved erhvervelse af indtægtsgivende aktiver, dels ved at skatteyderens forbrug overstiger hans disponible indtægt. I så fald kunne det blive umuligt at afgøre, i hvilket omfang renter af det oprindelige lån kunne fradrages. Et særligt problem op-

står, hvis der betales afdrag på det oprindelige lån, samtidig med at den likvide beholdning går ned. Det kan jo tænkes, at aktierne ikke giver udbytte, eller at ejendommen giver underskud i visse perioder.

Endnu vanskeligere stiller det sig, hvis skatteyderen driver selvstændig erhvervsvirksomhed, fordi hans økonomiske dispositioner i så fald ofte vil være mindre overskuelige. Nogle få eksempler vil belyse dette.

Eksempel 1.

En erhvervsdrivende køber i begyndelsen af regnskabsåret en personbil, som udelukkende benyttes til privat kørsel. Han betaler bilen kontant med 30.000 kr. Nogle måneder senere indtræffer den sædvanlige sæsonmæssige stigning i forretningens omsætning, og han må følgelig forøge sin gæld til leverandører eller sin kassekredit med 100.000 kr., som han betaler tilbage inden regnskabsårets udløb. Spørgsmålet er herefter, om fradraget for renter af de 100.000 kr. skal nedsættes som følge af bilkøbet. Hvis han ikke havde købt bilen, behøvede han antagelig ikke at have forøget sin gæld med fulde 100.000 kr., medmindre han havde anvendt de 30.000 kr. på anden måde. I denne forbindelse bemærkes, at personbilens værdi skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige formue, og skattemyndighederne vil derfor af selvangivelsen kunne se, at han i årets løb har anskaffet et sådant forbrugsgode. Havde han i stedet købt f. eks. ægte tæpper og malerier for de 30.000 kr., ville forbrugsudgiften ikke fremgå af selvangivelsen.

Eksempel 2.

En anden erhvervsdrivende har f. eks. anskaffet erhvervsaktiver for 200.000 kr. Samme år køber han en villa og udbetaler 40.000 kr. kontant. I årets løb forøger han trækket på sin kassekredit med 80.000 kr. Spørgsmålet er herefter, om fradraget for renteudgifter skal nedsættes som følge af villakøbet. Ved afgørelsen heraf kan man næppe lægge særlig vægt på, om trækket på kassekreditten rent tidsmæssigt sker i forbindelse med villakøbet eller med anskaffelsen af erhvervsaktiverne. Virksomhedens likviditet på de forskellige tidspunkter kan være påvirket af mange andre faktorer, såsom svingninger i varelageret, afviklingen af